โครงงานประดิษฐ์สมองกลฝังตัว

เรื่อง เครื่องให้อาหารปลาอัตโนมัติ

Automatic Fish Feeder

จัดทำโดย

นายสิทธิกร จิระสกุลดี

นายนรวิชญ์ สุใจ

นายภูพิงค์ ธารพงศ์ไพร

ครูที่ปรึกษา

นายเพชรวิชญ์ หวลคำ

นางจิรภัทร ไชยวงค์

โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่

อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อโครงงาน: เครื่องให้อาหารปลาอัตโนมัติ (Automatic Fish Feeder)

คณะผู้จัดทำ: นายสิทธิกร จิระสกุลดี,นายนรวิชญ์ สุใจ,นายภูพิงค์ ธารพงศ์ไพร

สถานศึกษา: โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่

บทคัดย่อ

โครงงานนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเครื่องให้อาหารปลาอัตโนมัติที่สามารถอำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่เลี้ยงปลาแต่ไม่มีเวลาให้อาหาร ควบคุมปริมาณอาหารที่เหมาะสมในแต่ละวัน และลดปัญหาการเน่าเสียของน้ำในตู้ปลา การพัฒนาระบบนี้ใช้บอร์ดคิดส์ไบรท์(Kid Bright) ควบคุมการทำงานของมอเตอร์เซอร์โวในการปล่อยอาหารตามเวลาที่กำหนด

ผลการดำเนินโครงงานพบว่า เครื่องให้อาหารปลาอัตโนมัติสามารถปล่อยอาหารในปริมาณที่ตั้งไว้ได้อย่างแม่นยำและตามเวลาที่กำหนด ลดปัญหาการให้อาหารมากเกินไปซึ่งเป็นสาเหตุของการเน่าเสียของน้ำ นอกจากนี้ยังช่วยลดภาระของผู้เลี้ยงปลาที่มีเวลาจำกัด

ข้อเสนอแนะจากการดำเนินโครงงาน ได้แก่ การเพิ่มระบบป้องกันความชื้นในอาหารและการพัฒนาความสามารถของเครื่องให้รองรับอาหารปลาหลากหลายรูปแบบ เช่น อาหารแบบเม็ดและแบบแผ่น เครื่องให้อาหารปลาอัตโนมัตินี้มีศักยภาพในการนำไปใช้จริงและพัฒนาต่อเพื่อเพิ่มฟังก์ชันที่ตอบโจทย์ผู้ใช้งานในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สารบัญ

เรื่อง **หน้า**

บทคัดย่อ 2

สารบัญ 3

บทที่ 1 ที่มาและความสำคัญ 4

ขอบเขตโครงงาน 4

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 4

บทที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง 5

บทที่ 3 วิธีการดำเนินงาน 7

บทที่ 4 ผลการศึกษาค้นคว้า 10

บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ 12

บรรณานุกรม 15

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ในปัจจุบัน การเลี้ยงปลาเป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ไม่ว่าจะเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจหรือเพื่อการประดับบ้าน อย่างไรก็ตาม ผู้เลี้ยงปลาจำนวนมากมักประสบปัญหาในการให้อาหารปลาอย่างสม่ำเสมอ อันเนื่องมาจากข้อจำกัดด้านเวลา หากให้อาหารมากเกินไปจะทำให้น้ำในตู้ปลาเน่าเสีย ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของปลาเครื่องให้อาหารปลาอัตโนมัติจึงถูกพัฒนาขึ้นเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกแก่ผู้เลี้ยงปลา สามารถกำหนดปริมาณและเวลาในการให้อาหารได้อย่างแม่นยำ ลดการเน่าเสียของน้ำและส่งเสริมสุขภาพที่ดีของปลา

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงงาน

1. เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่เลี้ยงปลาแต่ไม่มีเวลาให้อาหาร
2. เพื่อจำกัดปริมาณอาหารปลาที่จะให้ในแต่ละวัน
3. เพื่อลดการเน่าเสียของน้ำที่เลี้ยงปลา

1.3 คำสำคัญ

1. **บอร์ดคิดส์ไบรท์ (Kid Bright)** เป็นบอร์ดสมองกลฝังตัวที่สามารถทำงานตามชุดคำสั่ง โดยผู้เรียนสามารถสร้างชุดคำสั่งผ่านโปรแกรม

2. **เซอร์โวล์ Servo Motor** เป็นมอเตอร์ที่มีการควบคุมการเคลื่อนที่ ไม่ว่าจะเป็น ระยะ ความเร็ว มุมการหมุนโดยใช้การควบคุมแบบป้อนกลับ (Feedback Control) ให้เป็นไปตามความต้องการ เช่น ควบคุมความเร็ว (Speed), ควบคุมแรงบิด(Torque), ควบคุมแรงตำแหน่ง(Position), ระยะทางในการเคลื่อนที่(หมุน) (Position Control) ของตัวมอเตอร์ได้

1.4 ขอบเขตของโครงงาน

1. เครื่องให้อาหารปลานี้ออกแบบสำหรับการใช้งานในตู้ปลาขนาดเล็กถึงขนาดกลาง
2. ระบบสามารถตั้งเวลาและปริมาณอาหารได้วันละ **1-2** ครั้ง
3. ใช้อุปกรณ์ที่หาได้ง่ายและมีต้นทุนที่ไม่สูง

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เลี้ยงปลาสามารถดูแลปลาได้สะดวกมากขึ้น
2. ลดปัญหาการให้อาหารปลามากหรือน้อยเกินไป
3. ยืดอายุการใช้งานของน้ำในตู้ปลาและช่วยลดการเปลี่ยนน้ำบ่อยครั้ง
4. นำไปต่อยอดให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพต่อไป

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.1 บอร์ด KidBright

2.1.1 KidBright เป็นบอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ที่พัฒนาขึ้นในประเทศไทย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนโปรแกรมและการเรียนรู้ **STEM** สำหรับเด็กและนักเรียน ด้วยวิธีการเขียนโค้ดแบบลากและวาง (**Block-Based Programming**) ผ่านโปรแกรม **KidBright IDE** ทำให้ผู้ใช้งานสามารถเรียนรู้การเขียนโปรแกรมได้ง่ายและสนุก เหมาะสำหรับผู้เริ่มต้น

คุณสมบัติของ KidBright

1. **ใช้งานง่าย:** ระบบการเขียนโค้ดด้วยการลากและวางช่วยให้เด็ก ๆ สามารถเข้าใจโครงสร้างโปรแกรมและสร้างสรรค์โครงการของตนเองได้อย่างง่ายดาย
2. **รองรับเซนเซอร์และอุปกรณ์ขับเคลื่อน (Actuators): KidBright** สามารถเชื่อมต่อกับเซนเซอร์ต่าง ๆ เช่น เซนเซอร์วัดแสง อุณหภูมิ หรือความชื้น รวมถึงควบคุมอุปกรณ์ขับเคลื่อน เช่น มอเตอร์หรือหลอดไฟ **LED**
3. **ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงบูรณาการ: KidBright** ถูกนำไปใช้ในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี โดยมุ่งเน้นการแก้ปัญหาและสร้างสรรค์นวัตกรรม
4. **ความเหมาะสมในห้องเรียน:** ใช้เป็นเครื่องมือการเรียนการสอนในโครงการการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ (**Creative Learning**)

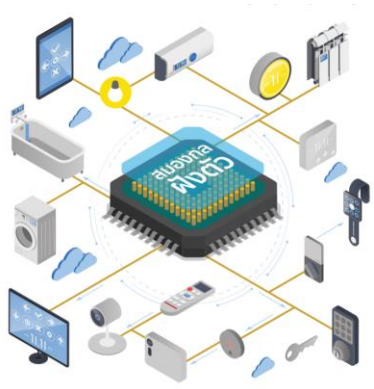

ภาพที่ 1 แสดงการใช้งานบอร์ดฝังตัวสมองกลในอุปกรณ์ และเครื่องมือต่างๆ ในปัจจุบัน

ที่มาของภาพ : https://www.kid-bright.org/files/Kb_Trainer%20Guide.pdf

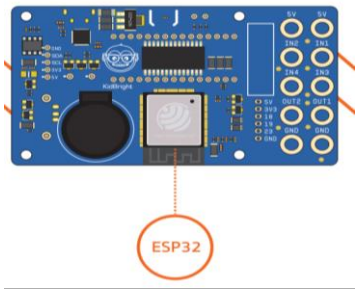

ภาพที่ 2 แสดง Microcontroller ESP32 ที่อยู่ด้านหลังบอร์ด KidBright

ที่มาของภาพ : https://www.kid-bright.org/files/Kb_Trainer%20Guide.pdf

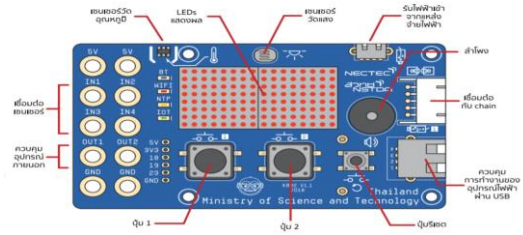

ภาพที่ 3 แสดงองค์ประกอบของบอร์ด KidBright

ที่มาของภาพ : https://www.kid-bright.org/files/Kb_Trainer%20Guide.pdf

2.3 SERVO MOTOR

Servo Motor เป็นมอเตอร์ที่มีการควบคุมการเคลื่อนที่ของมัน (State) ไม่ว่าจะเป็น ระยะ ความเร็ว มุมการหมุนโดยใช้การควบคุมแบบป้อนกลับ (Feedback Control) เป็นอุปกรณ์ที่สามารถควบคุมเครื่องจักรกล หรือระบบการทำงานนั้นๆ ให้เป็นไปตามความต้องการ เช่น ควบคุมความเร็ว (Speed), ควบคุมแรงบิด(Torque), ควบคุมแรงตำแหน่ง(Position), ระยะทางในการเคลื่อนที่(หมุน) (Position Control) ของตัวมอเตอร์ได้ ซึ่งมอเตอร์ทั่วไปไม่สามารถควบคุมระยะเบื้องต้นได้ โดยให้ผลลัพธ์ความต้องการที่มีความแม่นยำสูง ขนาดของมอเตอร์จะมีหน่วยในการบอกขนาดเป็นวัตต์ (Watt)

ขอบคุณข้อมูลอ้างอิงจาก : www.advance-electronic.com/blog/detail/86/th/เซอร์โวมอเตอร์-(Servo-Motor).html

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงาน

3.1 วัสดุและอุปกรณ์

วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในโครงงานนี้ได้รับการคัดเลือกจากความสะดวกในการหาและต้นทุนที่เหมาะสม ประกอบด้วย:

1. **Kid Bright หรือ บอร์ดคิดส์ไบรท์** – ใช้สำหรับควบคุมการทำงานของมอเตอร์และการตั้งเวลา
2. **มอเตอร์เซอร์โว (Servo Motor)** – สำหรับเปิดและปิดช่องปล่อยอาหาร
3. **ภาชนะบรรจุอาหารปลา** – เช่น กระบอกพลาสติกหรือกล่องที่สามารถเจาะช่องสำหรับปล่อยอาหาร
4. **อุปกรณ์เสริม**
    - สายไฟและสายต่อ
    - แบตเตอรี่หรือแหล่งจ่ายไฟ
    - กล่องสำหรับติดตั้งเครื่องให้อาหาร

3.2 ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอนที่ 1: การวางแผนและออกแบบ

1. ศึกษาความต้องการของระบบให้อาหารปลา
2. ออกแบบโครงสร้างภายนอกของเครื่อง เช่น ขนาดภาชนะบรรจุอาหารและช่องปล่อยอาหาร
3. วางแผนการเชื่อมต่อวงจรไฟฟ้าระหว่าง Kid Bright, มอเตอร์เซอร์โว

ขั้นตอนที่ 2: การพัฒนาระบบฮาร์ดแวร์

1. ติดตั้งมอเตอร์เซอร์โวในตำแหน่งที่เหมาะสมเพื่อควบคุมการเปิด-ปิดช่องปล่อยอาหาร
2. เจาะรูและปรับแต่งภาชนะบรรจุอาหารให้เหมาะสมกับประเภทอาหารปลา
3. เชื่อมต่อกับ Kid Bright

ขั้นตอนที่ 3: การพัฒนาระบบซอฟต์แวร์

1. เขียนโปรแกรมควบคุมระบบด้วย Kid Bright :
    1.1 ตั้งค่าการกำหนดเวลาให้อาหาร เช่น 2 ครั้งต่อวัน เวลา 6:00 น. และ 18:00 น.
    1.2 ตั้งค่าปริมาณการหมุนของมอเตอร์เซอร์โวเพื่อปล่อยอาหารในปริมาณที่เหมาะสม
    1.3 ทดสอบโค้ดกับระบบที่ประกอบเสร็จเพื่อให้แน่ใจว่าทำงานได้ตามที่ออกแบบ

ขั้นตอนที่ 4: การทดสอบการทำงาน

1. ทดลองให้อาหารโดยตั้งเวลาและปริมาณที่แตกต่างกัน
2. ตรวจสอบความสม่ำเสมอของปริมาณอาหารที่ปล่อยออกมา
3. สังเกตว่าระบบสามารถทำงานตามเวลาที่กำหนดได้อย่างแม่นยำหรือไม่

ขั้นตอนที่ 5: การปรับปรุงและแก้ไข

1. หากพบปัญหาการทำงาน เช่น อาหารติดขัดในช่องปล่อย ให้ปรับแต่งโครงสร้างหรือการตั้งค่าของมอเตอร์
2. หากระบบปล่อยอาหารผิดเวลา ให้ตรวจสอบปรับโค้ดโปรแกรม

3.3 การประเมินผล

1. ทดสอบการใช้งานต่อเนื่องในระยะเวลา 3 วัน โดยตั้งค่าเวลาและปริมาณอาหารในแต่ละวัน
2. ประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งาน (จำลองสถานการณ์ผู้เลี้ยงปลา)
3. สรุปผลการทำงานจริงเพื่อพิจารณาความสำเร็จของโครงงาน

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการสร้างและพัฒนา

1. คอมพิวเตอร์พร้อมซอฟต์แวร์ Kid Bright สำหรับเขียนและอัปโหลดโค้ด
2. ชุดอุปกรณ์บัดกรีสำหรับการเชื่อมต่อวงจรไฟฟ้า
3. เครื่องมือช่าง เช่น คีม ตะไบ ไขควง เพื่อการติดตั้งและประกอบระบบ

3.5 ผังงานการทำงานของระบบ

1. เริ่มต้น
2. อ่านค่าจาก code ที่ป้อนเข้าไปเพื่อเช็คเวลา
3. หากถึงเวลาที่ตั้งไว้ ระบบส่งสัญญาณไปยังมอเตอร์เซอร์โว
4. มอเตอร์เซอร์โวหมุนเพื่อให้อาหารไหลลงตามช่องที่เปิดไว้ในระยะเวลาที่กำหนด
5. ระบบรอจนกว่าจะถึงรอบเวลาถัดไป

3.6 การบำรุงรักษาและข้อควรระวัง

1. ตรวจสอบความสะอาดของภาชนะบรรจุอาหารปลาเป็นประจำ
2. เปลี่ยนแบตเตอรี่หรือเช็คแหล่งจ่ายไฟอย่างสม่ำเสมอ
3. หลีกเลี่ยงการใช้อาหารปลาที่มีความชื้นสูงเพื่อลดปัญหาการอุดตัน

ผังการทำงานของระบบ 3.5

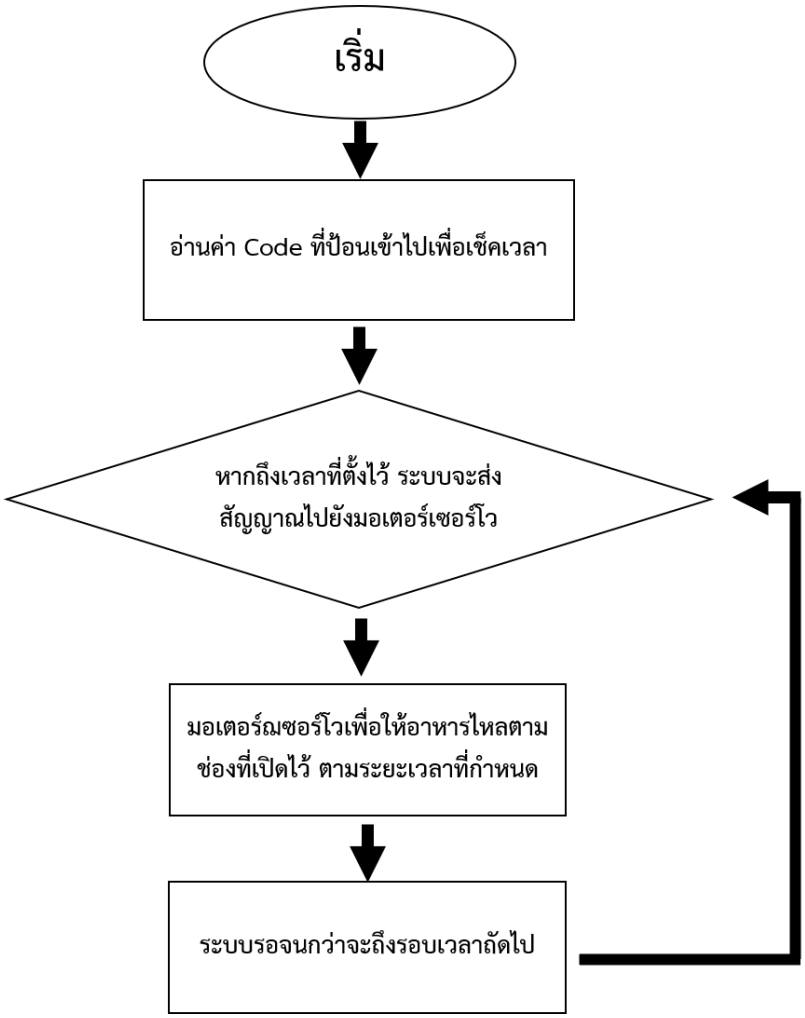

บทที่ 4

ผลการดำเนินโครงงาน

บทนี้นำเสนอผลการดำเนินงานของเครื่องให้อาหารปลาอัตโนมัติ โดยแบ่งผลการศึกษาและทดลองออกเป็นส่วนๆ เพื่อให้สามารถอธิบายได้อย่างชัดเจนและครอบคลุม

4.1 ผลการออกแบบและพัฒนา

ฮาร์ดแวร์

การออกแบบเครื่องให้อาหารปลาเริ่มจากการเลือกวัสดุที่สามารถรองรับการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น

- การใช้ภาชนะบรรจุอาหารพลาสติกขนาดกลางที่มีความทนทานและสามารถเจาะช่องปล่อยอาหารได้
- การติดตั้งมอเตอร์เซอร์โวในตำแหน่งที่เหมาะสมกับการหมุนเพื่อปล่อยอาหารโดยไม่เกิดการติดขัด
- ระบบฐานรองที่แข็งแรงเพื่อรองรับน้ำหนักเครื่องและสามารถวางใกล้ตู้ปลาได้อย่างปลอดภัย
- การเชื่อมต่อวงจรไฟฟ้าระหว่าง Kid Bright, มอเตอร์เซอร์โว ถูกติดตั้งและตรวจสอบอย่างละเอียดเพื่อป้องกันข้อผิดพลาด

ซอฟต์แวร์

ซอฟต์แวร์ที่พัฒนาขึ้นมีโค้ดที่สามารถตั้งเวลาปล่อยอาหารได้อย่างแม่นยำ โดยใช้ Kid Bright ในการเขียนโปรแกรม

- และสามารถตั้งค่ารอบเวลาให้อาหารในแต่ละวันได้
- มอเตอร์เซอร์โวตอบสนองต่อคำสั่งอย่างรวดเร็ว โดยหมุนตามเวลาที่ตั้งไว้เพื่อปล่อยอาหารในปริมาณที่ต้องการ

4.2 ผลการทดลองการใช้งาน

การทดลองใช้งานเครื่องให้อาหารปลาถูกแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ

1. ระยะทดลองในห้องปฏิบัติการ
    - ทดลองปล่อยอาหารวันละ 2 ครั้ง โดยตั้งเวลาไว้ที่ 6:00 น. และ 18:00 น.
    - สังเกตการทำงานของมอเตอร์เซอร์โว พบว่าไม่มีปัญหาในการหมุนเปิด-ปิดช่องปล่อยอาหาร

- ตรวจสอบปริมาณอาหาร พบว่ามีความแม่นยำในการปล่อยอาหารทุกครั้ง

2. ระยะทดลองจริงในสถานที่เลี้ยงปลา

- ติดตั้งเครื่องให้อาหารในบริเวณตู้ปลาจริงที่เลี้ยงปลา 10 ตัว
- ทดสอบระบบต่อเนื่องเป็นเวลา 7 วัน โดยตรวจสอบพฤติกรรมของปลาและคุณภาพน้ำในตู้ปลา
- ผลการทดลองพบว่า
  - ปลามีสุขภาพดีและได้รับอาหารตรงเวลา
  - น้ำในตู้ปลายังคงสะอาด ไม่มีการเน่าเสีย เนื่องจากปริมาณอาหารที่ปล่อยออกมาถูกจำกัด

4.3 การประเมินผลการทำงานของเครื่อง

1. ความแม่นยำของการตั้งเวลา
   - code ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยปล่อยอาหารตรงเวลาในทุกการทดลอง
   - ค่าดีเลย์เวลาน้อยกว่า 1 วินาที
2. ความสม่ำเสมอของปริมาณอาหาร
   - มอเตอร์เซอร์โวหมุนในระยะที่กำหนดอย่างถูกต้อง
   - ปริมาณอาหารที่ปล่อยในแต่ละครั้งมีค่าความคลาดเคลื่อนเพียง 5%
3. ความสะดวกและความพึงพอใจของผู้ใช้งาน
   - ผู้ทดลองใช้งาน (ผู้เลี้ยงปลา) ระบุว่าเครื่องช่วยลดภาระในการให้อาหารได้มาก
   - สามารถตั้งเวลาให้อาหารโดยไม่ต้องคอยควบคุมด้วยตัวเอง

4.4 ข้อค้นพบและปัญหาที่พบระหว่างการทดลอง

1. ข้อค้นพบ
   - การใช้บอร์ด Kid Bright ช่วยให้การตั้งเวลาให้อาหารมีความแม่นยำสูง
   - การใช้มอเตอร์เซอร์โวช่วยปล่อยอาหารในปริมาณที่สม่ำเสมอ
   - ระบบนี้เหมาะกับการใช้งานในชีวิตประจำวันของผู้ที่ไม่มีเวลาให้อาหารปลา
2. ปัญหาที่พบ
   - อาหารปลาที่มีความชื้นสูงอาจเกิดการอุดตันในช่องปล่อยอาหาร
   - หากไม่ได้ติดตั้งภาชนะบรรจุอาหารอย่างมั่นคง อาจทำให้อาหารหลุดรั่วได้

3. การแก้ไขปัญหา

- เพิ่มการใช้วัสดุป้องกันความชื้น เช่น การใส่ซองกันชื้นในภาชนะบรรจุอาหาร
- ปรับโครงสร้างช่องปล่อยอาหารให้กว้างขึ้นเพื่อรองรับอาหารที่มีลักษณะหลากหลาย

4.5 การเปรียบเทียบก่อนและหลังใช้งานเครื่อง

1. ก่อนใช้งานเครื่อง

- ผู้เลี้ยงปลาต้องให้อาหารด้วยตนเอง ซึ่งอาจเกิดปัญหาให้อาหารเกินปริมาณหรือขาดเวลา
- น้ำในตู้ปลามักเกิดการเน่าเสีย เนื่องจากอาหารที่ตกค้าง

2. หลังใช้งานเครื่อง

- ระบบปล่อยอาหารตรงเวลาและจำกัดปริมาณอาหารได้
- น้ำในตู้ปลาสะอาดขึ้น ลดปัญหาการเน่าเสีย

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

บทนี้สรุปผลการดำเนินโครงงานเครื่องให้อาหารปลาอัตโนมัติ พร้อมการอภิปรายผลลัพธ์ที่ได้ และเสนอแนะแนวทางการพัฒนาต่อไป

5.1 สรุปผลการดำเนินโครงงาน

โครงงานเครื่องให้อาหารปลาอัตโนมัติพัฒนาขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้เลี้ยงปลา จัดการปริมาณอาหารปลาที่เหมาะสมในแต่ละวัน และลดปัญหาการเน่าเสียของน้ำในตู้ปลา ผลการดำเนินงานสามารถสรุปได้ดังนี้

1. **การออกแบบและพัฒนา**

- อุปกรณ์ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ได้รับการติดตั้งและพัฒนาให้ทำงานร่วมกันได้อย่างราบรื่น
- บอร์ด Kid Bright ทำให้สามารถตั้งเวลาให้อาหารได้ตรงตามที่กำหนด
- มอเตอร์เซอร์โวทำหน้าที่ปล่อยอาหารได้อย่างแม่นยำและสม่ำเสมอ

2. **ผลการทดลอง:**

- เครื่องสามารถปล่อยอาหารได้ตรงเวลาและปริมาณที่ตั้งไว้ โดยไม่มีปัญหาในระบบการทำงาน
- น้ำในตู้ปลายังคงสะอาดตลอดระยะเวลาการทดลอง **7** วัน

- ผู้เลี้ยงปลาที่เข้าร่วมการทดลองรายงานว่ารู้สึกพึงพอใจในความสะดวกสบายที่เครื่องมอบให้

3. **การบรรลุวัตถุประสงค์:**

- เครื่องให้อาหารปลาอัตโนมัติช่วยลดภาระของผู้เลี้ยงปลาได้สำเร็จ
- ลดปัญหาการให้อาหารปลามากเกินไปหรือผิดเวลา และช่วยรักษาคุณภาพน้ำในตู้ปลา

5.2 อภิปรายผล

จากผลการดำเนินโครงงาน พบว่าเครื่องให้อาหารปลาอัตโนมัติทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในทุกด้าน ทั้งการใช้งานจริงและการตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การอภิปรายผลสามารถแบ่งออกเป็นประเด็นดังนี้

1. **ประสิทธิภาพในการทำงานของระบบ**

- ระบบอัตโนมัติที่ใช้บอร์ด Kid Bright และมอเตอร์เซอร์โวแสดงให้เห็นถึงความแม่นยำในการตั้งเวลาและปล่อยอาหาร
- ระบบไฟฟ้าและการเขียนโปรแกรม Kid Bright ที่ถูกออกแบบมาอย่างเหมาะสมช่วยลดปัญหาการทำงานผิดพลาด

2. **ประโยชน์ที่ได้รับ**

- ผู้เลี้ยงปลาไม่ต้องกังวลเรื่องการลืมให้อาหารหรือการให้อาหารมากเกินไป
- การตั้งปริมาณอาหารที่เหมาะสมในแต่ละวันช่วยลดปริมาณอาหารที่ตกค้างและการเน่าเสียของน้ำ

3. **ปัญหาที่พบระหว่างการดำเนินงาน**

- ความชื้นในอากาศส่งผลต่ออาหารปลาบางชนิด ทำให้อุดตันในช่องปล่อยอาหาร
- การปรับตั้งเวลาต้องทำผ่านการเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ ซึ่งอาจไม่สะดวกสำหรับผู้ใช้งานทั่วไป

4. **การเปรียบเทียบกับเครื่องให้อาหารปลาในท้องตลาด**

- เครื่องที่พัฒนาขึ้นมีความสามารถเทียบเท่ากับผลิตภัณฑ์ในตลาดในแง่ของการปล่อยอาหารตามเวลา
- แต่มีจุดเด่นที่ต้นทุนการผลิตต่ำกว่า และสามารถปรับแต่งตามความต้องการเฉพาะได้

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. **ข้อเสนอแนะในการพัฒนาต่อไป**

   - ควรพัฒนาเครื่องให้อาหารให้สามารถควบคุมผ่านแอปพลิเคชันมือถือ เพื่อเพิ่มความสะดวกในการตั้งเวลาและปริมาณอาหาร

   - เพิ่มระบบเซ็นเซอร์วัดความชื้นหรืออุณหภูมิในภาชนะบรรจุอาหาร เพื่อป้องกันปัญหาการอุดตันของอาหาร

   - ออกแบบช่องปล่อยอาหารให้สามารถรองรับอาหารปลาที่มีลักษณะแตกต่างกัน เช่น อาหารเม็ดเล็กหรือเกล็ดอาหาร

2. **ข้อเสนอแนะสำหรับการใช้งานจริง**

   - ควรเก็บเครื่องในที่แห้งและห่างจากแสงแดดโดยตรง เพื่อยืดอายุการใช้งานของอุปกรณ์

   - ผู้ใช้งานควรตรวจสอบภาชนะบรรจุอาหารและช่องปล่อยอาหารอย่างสม่ำเสมอ เพื่อป้องกันปัญหาอาหารติดขัด

3. **ข้อเสนอแนะสำหรับโครงงานในอนาคต**

   - สามารถขยายการพัฒนาเครื่องให้อาหารสำหรับสัตว์เลี้ยงชนิดอื่น เช่น แมว สุนัข หรือสัตว์ในฟาร์ม

   - ศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้พลังงานจากแหล่งพลังงานทางเลือก เช่น พลังงานแสงอาทิตย์

บรรณานุกรม

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.). (2563). *คู่มือการใช้งานบอร์ด KidBright*. กรุงเทพฯ: สสวท.

- เนื้อหาเกี่ยวกับการใช้งานเบื้องต้น การเขียนโปรแกรมแบบบล็อก และตัวอย่างโครงการที่ใช้บอร์ด KidBright

ธนกร ตั้งพงษ์. (2562). *การประยุกต์ใช้บอร์ด KidBright ในการควบคุมอุปกรณ์ไฟฟ้า*. วารสารเทคโนโลยีการเรียนรู้และการสอน, 10(2), 123-132.

- บทความที่อธิบายการใช้ KidBright ในการพัฒนาระบบควบคุมและการเรียนรู้แบบ STEM

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.). (2564). *คู่มือการสร้างสรรค์โครงงานด้วย KidBright 4.0*. ปทุมธานี: สวทช.

- คู่มือที่เน้นการพัฒนาโครงงาน IoT และการเขียนโปรแกรมผ่านแพลตฟอร์ม KidBright

ชัยวัฒน์ เกษมสันต์. (2562). การศึกษาการเน่าเสียของน้ำในระบบการเลี้ยงปลาที่ควบคุมด้วยการให้อาหารแบบอัตโนมัติ. วารสารวิทยาศาสตร์การเกษตร, 11(3), 45-53.

ศิริวรรณ แสงเพชร. (2564). ผลกระทบของการให้อาหารปลาที่เกินความจำเป็นต่อคุณภาพน้ำในตู้เลี้ยงปลา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สมชาย วงศ์ชนะ. (2560). การออกแบบเครื่องให้อาหารปลาแบบประหยัดต้นทุนสำหรับเกษตรกรรายย่อย. วารสารการเกษตรเชิงประยุกต์, 14(1), 34-42.

ชัยวัฒน์ ทองคำ. (2563). *การพัฒนาเครื่องให้อาหารสัตว์อัตโนมัติด้วยบอร์ด KidBright*. วารสารวิศวกรรมศาสตร์และการออกแบบ, 12(3), 89-98.

- ตัวอย่างโครงการที่ใช้ KidBright ในการควบคุมอุปกรณ์ให้อาหารสัตว์

Davis, M. & Smith, J. (2020). Automatic Fish Feeder Design: A Low-Cost Solution for Aquaculture. Journal of Agricultural Engineering, 55(3), 78-86.